8e JAARGe. № 177.

OOSTPOST

SOERABAYASCHE COURANT

Prijs der Inteekening.

Voor Soerabaya ℔ jaar ƒ 24.– ℔ halfjr. ƒ 12.– ℔ maand ƒ 2.–
„ Java. „ do. „ 30.– „ do. „ 15.–
„ Buitenbezn. „ do. „ 36.– „ do. „ 18.–
„ Europa „ do. „ 50.–
De *OOSTPOST* verschijnt dagelijks met uitzondering van den Zondag.

WOENSDAG 25 JULIJ 1860.

Prijs der Advertentiën.

De prijs der ADVERTENTIËN is ƒ 1.— voor elke TIEN WOORDEN; behalve het zegel.
Advertentiën met groote letter betalen dubbeld.
Iedere herhaling na de twee eerste plaatsingen wordt betaald met de helft van het bedrag der advertentie.
Voor doorloopende annonces kunnen schikkingen worden getroffen.

Bij deze courant behoort een bijvoegsel.

ADVERTENTIEN.

(*Voor het land.*) **Op Maandag den 6den Augustus aanstaande** zal ingevolge bekomen magtiging, door den onder Directeur der Genie in de 3de Militaire Afdeeling op Java, ten zijnen bureele aan de *Krambangan* gelegen, in het openbaar worden aanbesteed, de levering van diverse goederen, in **1862** voor het Genie Departement benoodigd; als: HANG- en SLUITWERK, IJZERWERK, GEREEDSCHAPPEN, GLASWERK, VERFSTOFFEN, EUROPESCHE METSELSTEENEN enz. nader omschreven in de voorwaarden, die ter lezing liggen ten bureele van de handels-vereeniging en van den ondergeteekende, bij wien tevens nadere inlichtingen kunnen worden verkregen.

SOERABAYA, *den* 29 *Junij* 1860.
De onder Direteur voornoemd,
(955) **J. C. R. STEINMETZ.**

UITBESTEDING.

Op Woensdag den 1sten Augustus aanstaande
des voormiddags ten 10 ure
zal op het bureau van den ondergeteekende openbare uitbesteding worden gehouden voor de levering van:

24 stuks SLAGT-OSSEN,

ten behoeve der troepen te BANDA.

De voorwaarden liggen dagelijks, met uitzondering van zon en feestdagen, van 's morgens 7 tot 12 ure ter lezing op genoemd bureau, alwaar mede verdere inlichtingen te bekomen zijn.

Soerabaya, *De Onder Intendant der* 1e. *klasse*
den 16e *Julij* 1860. *in de* 3e *militaire afdeeling op Java,*
(1062) **Hk. VEMEER.**

UITBESTEDING.

Op Woensdag den 5den September aanstaande,
des voormiddags ten 10 ure
zal op het bureau van den ondergeteekende openbare uitbesteding worden gehouden voor de levering van:

2000 stuks SLAGT-OSSEN,

ten behoeve der troepen in de wester afdeeling van BORNEO.

De voorwaarden der uitbesteding liggen dagelijks, met uitzondering van zon en feestdagen, van 's morgens 7 tot 12 ure, ter lezing op genoemd bureau, alwaar mede nadere inlichtingen te bekomen zijn.

SOERABAYA, *De Onder Intendant der* 1e *klasse*
den 16e *Julij* 1860. *in de* 3e *militaire afdeeling op Java,*
(1063) **Hk. VEMEER.**

VEILING VAN DOORGEKAPT KOPERGELD.

De Resident van Soerabaija, maakt bekend dat op *Woensdag den* 15*den Augustus e. k.* bij 's lands pakhuizen te Soerabaija, in het openbaar zullen worden verkocht 400,000 Amsterdamsche ponden, of meer, doorgekapt kopergeld, waarvan een monster bij de vermelde pakhuizen ter bezigtiging ligt.

De verkoop zal geschieden op de voorwaarden bedoeld in de *Javasche Courant* van den 7den dezer No. 54.

SOERABAYA, *De Resident vd.*
20 *Julij* 1860. (1087) O. VAN REES.

VENDU DEPARTEMENT.

VERKOOPING.

Op Donderdag den 26sten Julij 1860.
Bij den heer *Nicolai* aan de Kalimaas van scheepsbehoeften.

Op Vrijdag den 27sten Julij 1860.
Bij den heer *D. D. van Boeckholtz* in de chin. kamp van diverse goederen. (1073)

GEBOORTEN.

Voorspoedig bevallen van eenen welgeschapen *ZOON*, C. F. VAN GIJEN, geliefde echtgenoot van
AMSTERDAM, J. H. ROSEMEIER.
30 *Mei* 1860. (1084)

Bevallen van een *ZOON*, L. DE VEIJ, geboren *Huijsdens.*
SOERABAYA, *den 23sten Julij* 1860. (1101)

Bevallen van eene *DOCHTER*, C. P. A. VAN STEEDEN, *Colet.*
SOERABAYA, 23 *Julij* 1860. (1102)
Eenige kennisgave.

VENDUTIE

Op Donderdag den 26sten Julij a. s.
BIJ

NICOLAI

voor de waterfabriek aan de Kaliemaas.

Van ROOD en GEEL KOPEREN BOUTEN, BLADKOPER en SPIJKERS, diverse IJZEREN KNIEËN en BOUTEN, DEKBALKEN en PLANKEN, MAHONIJHOUTEN DEUREN, JATTIE HOUTEN PLANKEN en BALKEN, IJZEREN KETTINGS en ANKERS alsook EEN PARTIJ PUIKE HARING enz. enz.
(1077)

LELANG

Pada hari Kemies tangal 26 Joelie
PADA TOEWAN

NICOLAI

die moekanja fabriek aijer die Kaliemaas,
darie BOUT TEMBAGA MERAH dan KOENING, TEMBAGA LEMPENGAN dan PAKOE, BESIE BENGKOK dan BOUT, BALOK DEK dan PAPAN, PINTOE KAIJOE MAHONIJ, KAIJOE DJATTIE dan PAPAN, dan BALOK, RANTEE BESIE dan DJANKAR, dan lagie IKAN HARING dan lain lain barang.
(1078)

VENDUTIE

Op Vrijdag den 27sten Julij a. s.
BIJ

D. D. VAN BOECKHOLTZ.

van DIVERSE COMMISSIE GOEDEREN. (1076)

Op de VENDUTIE.

Van den 27sten Julij a. s.
zal nog worden verkocht:

HPG / VEC.	3 k. @ 50 ps. 4½/4 **Madapollam.**
—„—	7 k. @ 50 ps. 5/4 **do.**
—„—	13 k. @ 50 ps. 6/4. **do.**
—„—	1 k. @ 50 ps. 7/4. **do.**

Min of meer **beschadigd** aangebragt.
(1099) **D. D. VAN BOECKHOLTZ.**

Op de VENDUTIE

van den 27sten Julij a. s.
Zal nog worden verkocht:

50 vaatjes BOTER.
34 pees DIVERSE SHAWLS.
13 DAMES JAPONNEN.
20 vaten SUPERIEUR AMERIKAANSCH MEEL.
35 AMBON HOUTEN PLANKEN, geschikt voor MEUBELEN.
29 kisten à 4 douzijn goede St. JULIEN MEDOC.
[1106] **D. D. VAN BOECKHOLTZ.**

EEN OUDEJAARS-AVOND.

(*Slot.*)

Hij vatte het fijne niet en hij zou het ook niet te weten komen; de lezer die eveneens gaarne den zamenhang vernam, moeten wij tot ons leedwezen teleurstellen; teleurstellen, omdat vrouw Lager de zaak bepaald in 't vergeetboek wil hebben? Zegt hier of daar welligt een lezer: „Heel Christelijk! maar ook een mooije manier om van niets — iets te maken — of wel van iets — niets. Een vrije auteurs-vond om onafgewerkt te laten wat men op touw zette. Den mantel der liefde over.... gebrek aan vinding..." Eilieve, wij geven u gaarne twee gevallen voor één, welke gevallen gij echter gerust kunt overslaan, dewijl ze — wel jammer — zeer alledaags zijn, maar, reken er op, de geschiedenis van Lager met den heer van Barle krijgt gij niet — *zijne* weduwe wil vergeven en vergeten. Zie hier:

Arbeidzaam is de timmermansknecht; hij werkt van den morgen tot den avond. Met zijn gezin heeft hij het dagelijksch brood, tevreden is hij en dankbaar.

Eene vreeselijke ziekte nadert de plaats zijner inwoning; twee kinderen, twee lievelingen draagt hij ten grave; de kistjes heeft hij zelf getimmerd. HIJ ZELF! Neen ze hebben den timmermansknecht niets gekost, maar *hij* moest ze timmeren. De ziekte schrijdt voort, zijne vrouw worstelt met den dood. Gode zij dank! de beenderenman verlaat zonder overwinning het strijdperk. Teleurgesteld nadert de schrikbre weder, hij grijpt den vader, den kostwinner. Neen, ook deze bezwijkt niet, doch, de grimmige snoert hem aan 't leger, twee, drie maanden lang, en, als hij verrijst treden andere monsters hem tegen..... daar is brood geweest, daar zijn geneesmiddelen gebruikt, daar is hulp verleend.... geld? neen geld is er niet. Het *is* er niet en toch, het *moet* er wezen. Ginds woont de man die hem redden zal. Op 't huiske, — zijn vaders, — wordt geld geschoten; op 't papier: drie honderd à zes percent; in handen, twee honderd. Alles wordt afbetaald; er wordt weder geleefd; echter — de eertijds zoo krachtige handen zijn verslapt; de sterke werkman kan niet meer;... hij schaamt zich onderstand te vragen.... hij houdt zich aan God vast, maar God oordeelt de beproeving noodzakelijk.

De arme! weldra behoort hem zijn huiske niet meer.

De helper wordt de verdrukker, de beul; en — 't vaderlijk erfdeel verkocht...

Een tweede:

Bemind door zijn patroon is de eerste boekhouder van het groote handelshuis. Altijd ijverig en prompt, geniet hij sinds jaren het volste vertrouwen. Des avonds, na hoofdbrekenden arbeid, verpoost hij zich in den schoot van zijn huisgezin, en dankt met de zijnen voor het bescheiden deel.

Telken jare schenkt de gade haar echtvriend een pand hunner liefde. Hoe verrukte hem dat eerste, dat tweede, dat derde.... dat vierde.... dat.... neen, de blijdschap wordt stiller, de zorgen zijn knellend, hij verpoost zich niet meer des avonds — hij schrijft; hij blokt, ja, — des nachts, somwijlen tot vroeg in den morgen.

Daar is een vriend — een beste vriend! hij is tweede boekhouder op het kantoor. Bij den patroon spreekt hij dikwerf ten behoeve van zijn vriend: hij heeft het zoo sober, zoo armoedig. — Die goede vriend! Zijne belangstellling wordt geprezen, en — de behoeftige bekomt nu en dan eene tegemoetkoming.

Ontzettende bevinding: de kas is bestolen. Wie kan de dader zijn? De eerste boekhouder heeft vijf dagen verlof bekomen; zijn vader, in de provincie woonachtig, was gestorven, dien moest hij mede ten grave brengen.

De goede vriend — hij is bitter verslagen, neen, zijn arme vriend kan niet schuldig zijn, en toch — toch blijkt uit een briefje in diens lade gevonden, dat.... — en de reeds gewekte vermoedens klimmen tot zekerheid; men herinnert zich het een, en bedenkt zich het ander; de arme is de schuldige!

Hij keert; het bloed jaagt hem met geweld naar 't bleeke aangezigt bij de vreeselijke mare: „gij zijt een dief!" Hij is te zeer onthutst om de valschheid dier vermoedens te weêrleggen, en.... helaas! de kerker wordt zijn deel. De bittere miskenning, de felle smart over het lot der zijnen knaagt in den somberen kerker aan zijne, door al te ingespannen arbeid, reeds verslapte krachten. Zijn vertrouwen blijft hij op den regtvaardigen God stellen. Gode zij dank! na twee jaren lijdens, slaat het uur der verlossing.

Tot zijn gezin keert de ongelukkige weder — doch — de lach keert maar flaauw op zijne kaken terug; langzaam sloopt hem de tering. Hij beveelt de zijnen voor zijn vijand te bidden en — sterft.

Heerlijk! overheerlijk smaakte vrouw Lager's gebak en

OP DE VENDUTIE

Van Vrijdag den 27sten Julij a. s.

BIJ

D. D. VAN BOECKHOLTZ.

zal mede worden verkocht het Eng. brikschip

REGIA

groot 181 tons register, met Tuig en Inventaris compleet zoools het thans liggende is alhier ter reede. (1086)

Op de VENDUTIE

van den 27sten Julij a. s.

Zal nog voor rekening van belanghebbenden worden verkocht:

GB / H N°. 357/372 16 kisten, te zamen inhoudende 799 ps. 7/4 gebleekte Eng. SHIRTINGS.

Min of meer beschadigd aangebragt per *Eleanor*, kapt. Armstrong.

[1105] D. D. VAN BOECKHOLTZ.

OP DE VENDUTIE

van den 27sten JULIJ, a. s.

Zal nog voor rekening van belanghebbenden worden verkocht:

GVH = no. 127/130— 4 kist. **Blaauwen Drills.**
W. = „ 67—69— 2 balen **Madapollam.**

beschadigd aangebragt.

(1079) D. D. VAN BOECKHOLTZ.

Op de VENDUTIE.

Van den 27sten Julij a. s.

Zal nog worden verkocht:

Een FRAAI KINDER VIS-A-VIS geschikt voor 4 kinderen.

Een NETTE KOETS COUPÉ.

Een PALANKIJN, met een SPAN PAARDEN en TUIGEN.

(1095) D. D. VAN BOECKHOLTZ.

Op de VENDUTIE.

Van den 27sten Julij a. s.

Zal nog worden verkocht:

CIRCA 150 picols pas aangebragte DJAGONG.

(1094) D. D. VAN BOECKHOLTZ.

PUBLIEKE VERKOOP

Op Vrijdag den 27sten Julij 1860

des voormiddags te 10 ure in het vendulokaal van den Heer

D. D. VAN BOECKHOLTZ,

te Soerabaya.

Van EEN ERF met het daarop staande STEENEN met PANNEN GEDEKTE HUIS, gelegen in de kampong *Baroe* te Soerabaya in blok *II* wijk *J*, vroeger bij de verponding bekend onder no. 517, thans geregistreerd onder no. 525, en in huur bewoond door den Arabier Sarief Aloewie Kebah.

Inmiddels uit de hand te koop.

Informatien ten kantore van den Procureur C. L. Arnold, Junior. (1098)

Op de VENDUTIE

van den 27 Julij a. s.

zal nog voor rekening van belanghebbenden worden verkocht.

B / G N°. 1985 en 2021 } 2 Balen ieder @ 100 stuks ongebleekte. DRILLS, beschadigd aangebragt.

(1104) **D. D. VAN BOECKHOLTZ.**

VENDUTIE

Op Zaturdag den 28sten Julij a. s.

In het pakhuis van Tan Bindjang, te *Kampong Baroe*, schuins over het waterhuis, door

D. D. VAN BOECKHOLTZ.

VAN

240 SUMBAWA PAARDEN,

pas aangebragt per *Columbus Almansoor*, welk schip slechts 5 dagen reis heeft gehad. (1088)

WILLIGE VERKOOP.

Op den 30sten Julij 1860.

Zal te Modjokerto publiek worden verkocht:

Het perceel, gelegen in de Campong *Galoean* aldaar, verponding N°. 1524, groot 2567,81 □ Nederl. Ellen met deszelfs nieuw GEBOUWD STEENEN HUIS enz.

Intusschen uit de hand te koop. (960)

SUIKER ETABLISSEMENT PARANKANTROES.

Onder nader goedkeuring van het Gouvernement zal *op Woensdag den eersten Augustus*,

des ochtends om 11 ure,

voor het Commissie-huis van Gebr. Roselie & Co te *Batavia*, ten overstaan van het vendu-departement door eenen Notaris worden verkocht: Het SUIKER ETABLISSEMENT PARANKANTROES, met het daarbij behoorende Gouvernements-contract van huur en verhuur van ruim 1000 bouws woeste gronden, met de zich daarop bevindende gebouwen, machineriën, inventaris, en den aankleve van dien; gelegen in de assistent Residentie *Krawang*.

Zijnde de voorwaarden van verkoop dezelfden als vroeger en ter lezing gedeponeerd ten kantore van de Heeren L. Saportas & Co te *Cheribon*, B. Kopersmit & Co te *Samarang* en Schimmelpenninck & Co te *Soerabaija*, en

Bij de Liquidateurs te Batavia der Firmas de Weerdt Ruyl & Co en Ruyl, Cramer & Co.

W. REUB.
D. BAUDUIN.

(1071) **W. J. VAN DEN BROEK.**

Op den 8sten Augustus a. s.,

zullen door de ondergeteekenden bij inschrijving

WORDEN VERKOCHT:

805 PAKKEN BLADEN JAVA TABAK,

Hoofdmerken VBM & v TDH.

beiden echter tot éene onderneming behoorende en eene Oogst uitmakende zijnde

OOGST 1859/60.

De monsters dezer partij liggen van af heden ter bezigtiging ten kantore van de ondergeteekenden en te *Soerabaya* in het Locaal der Handels-Vereeniging aldaar, alwaar ook de Conditiën der verkoop ter inzage liggen.

Samarang, VAN MAANEN & CO.
19 *Julij* 1860. (1092)

VENDUTIE

Op een nader te bepalen dag

zal op de vendutie

BIJ

D. D. VAN BOECKHOLTZ,

WORDEN VERKOCHT:

Een erf met daarop staande huis en bijgebouwen, gelegen in de kampong Kebalen, thans verhuurd aan het kantoor voor het prauwenveer voor *f* 100.— zilver 's maands.

VOORTS:

Een erf met daarop staande huis en bijgebouwen, gelegen in de kampong Toendjoengan, thans verhuurd tot ultimo December tegen *f* 120.— 's maands.

De procuratiehouder van de erfgenamen,

(1103) **W. H. NASH.**

Op de VENDUTIE

BIJ

J. LLOIJD & CO,

aan de Kalimaas

zal alsnog verkocht worden:

20 VATEN SPIJKERS. (1067)

VERTREK VAN STOOMSCHEPEN.

HET STOOMSCHIP

KONINGIN der NEDERLANDEN

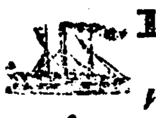

kapt. E. Lewis,

vertrekt naar Batavia via Samarang op *Vrijdag den 27sten dezer.*

Informatie bij

(1080) **FRASER EATON & CO.**

VERTREK VAN SCHEPEN.

WORDT AANGEBODEN

PASSAGE NAAR NEDERLAND.

Met het Nederl. Fregatschip

IJSSEL,

kapt. C. Maarschalk,

om half *Augustus* te vertrekken van Soerabaya via Batavia.

Informatien te bekomen te *Samarang* bij de Heeren DORREPAAL & CO, en te *Soerabaya* en *Batavia* bij

De Agenten,

(1090) SCHIMMELPENNINCK & CO.

Blijkens acte op den 18den Julij ll. voor Mr. T. A. Klinkhamer, Waarnemend Notaris te Soerabaya, verleden, hebben Frans Hendrik Heijman en Anthonij Petrus Zeeders eene vennootschap aangegaan, met het doel om onder de firma F. H. Heijman & Co. een administratie kantoor op te rigten en commissie handel te drijven, hebbende beide vennooten het regt voor de firma te teekenen. (1100)

— toen ze allen voldaan waren — altbans ze hadden voldoende, toen ving de viering van den oudejaarsavond aan. Ze gingen allen bij het vuur zitten. Vrouw Lager in een ouden leunstoel, de kinderen om haar henen.

Willem vraagde ook of hij nog blijven mogt, want, hij vond daar in die kamer zoo iets aardigs — vooral een gezigtje dat er vrij wat liever uitzag, dan de vier dubbele vrouwen uit het kaartspel van Flip. Wat de weduwe wij bij zich zelve dacht toen zij „van harte gaarne" antwoordde, weten wij niet; maar, wel weten wij dat zij haar kroost van jongs af aan geleerd had Wien het bovenal moest liefhebben en dankbaar zijn; wel zagen wij dat ze driemalen de wenkbraauwen had gefronst, toen zij den vreemden jongen, dien ze lief had dewijl hij haar kind een dienst had bewezen, den naam des Wijzen en alleen Goeden onnadenkend had hooren misbruiken. Dien Heilige kende hij niet, en ja, ze zeide: „van harte gaarne."

En vrouw Lager nam het vijfjarige, blonde krullekopje bij de hand, en haar vriendelijk in de blaauwe oogjes ziende, zeide zij zacht:

„Neeltje, zeg, waarom heeft moeder obliën gebakken?"

„Omdat het oudejaars-avond is, Moeder."

„Oudejaars avond.... wat wil dat zeggen?"

„Wel, de laatste avond van het jaar, Moeder."

„Weet gij nog Carel," vraagde vrouw Lager, haar tienjarig zoontje aansprekende, „weet gij nog wat moeder u leerde bidden, toen het de laatste maal oude jaarsavond was?"

Het jongske keek eenige oogenblikken in 't vuur — hij viel wat verlegen — maar eindelijk antwoordde hij zacht:

„Lieve God! bewaar ons allen,
Geef ons ied'ren dag ons brood;
Spaar ons nog voor ziekte en lijden,
En bewaar ons voor den dood.
Als het jaar dan weêr voorbij is,
Zullen wij met Moeder saam,
U voor Uwe goedheid danken,
En weêr prijzen Uwen naam.

„Best zoo, mijn jongen," hernam de moeder, „en zeg mij: wat moeten wij nu doen daar het jaar weêr voorbij is...?"

Carel antwoordde niet, maar de twaalfjarige Paul — 't evenbeeld des vroeg gestorven vaders — riep met vuur: „God danken! Moederlief, want, Hij heeft u ieder keer als gij hoofdpijn hadt weêr beter gemaakt, en Carel den voet weêr sterk doen worden, toen hij dien met haasje-over verstuikt had. Hij heeft mij een mooijen prijs op school doen behalen, want, toen hebt gij gezegd: „God zij gedankt! mijn jongen," en Klaartje is nog *dezen* avond door God bewaard. Niet waar Klaar, je hadt in die steeg je beenen wel kunnen breken?"

„Wel zeker," antwoordde het meisje, en voegde er haastig bij: „Wat zou dat akelig geweest zijn!"

„Ja, lieve kinderen! allen zijn wij bewaard gebleven, en, al hebben wij iederen dag den goeden Hemelvader gedankt, wij moeten het te zamen aan dezen avond nog maals hartelijk doen; hartelijk voor al het goede en zelfs voor dat, wat ons leed veroorzaakte; en — ze nam toen een boek, de moeder, en ze las hetgeen wel niet al de kinderen geheel verstaan zouden, doch waar ze evenwel aandachtig naar luisterden.

En zij las; zij las: van de liefde des grooten en magtigen Scheppers; van de liefde des Eeuwigen; die allen — alles — zelfs den kleinsten worm, geschapen heeft; van het oog des Almagtigen dat alles ziet, het goede en het kwade; zij las: van den grooten God, die lief heeft wie Hem gehoorzaam zijn en het goede doen, van Hem die een afkeer heeft van slechten, die zondigen tegen Zijnen wil; die bedrog plegen en Hem niet dankbaar zijn voor al het goede, dat hun ied'ren dag wordt geschonken. Zij las, de moeder, en 't was een aandoenlijk gezigt, aandoenlijk voor hem wiens harte niet koud en verdorven is. Neen, geloof het niet, die weduwe is geen bekrompen femelaarster; haar leven is een biddend werken, een dankend genieten. Het zijn geen bleekneuzige theologantjes, die aardige kinderen, neen, ze leerden al vroeg het goede werken uit liefde tot God, en alles aan den eeuwigen Vader dank te weten.

Zou die stichtelijke lezing ook Willem behaagd hebben? In waarheid...neen! Wat voor de kleine, van jongs af aan onderwezene kinderen, in de hoofdzaak bevattelijk was, lag voor den verwaarloosden knaap, die slechts een ijdel goddank leerde spreken, nog in een digten morgennevel; maar toch, het *was* een morgennevel; de zonne der godsvrucht, die boven zijn hoofd was opgegaan, kon dien nevel verdrijven, zoo haar invloed niet door zwarte wolken werd.

„Ziet mijne kinderen! morgen zal, indien wij ontwaken mogen, een nieuwe jaarkring zijn aangebroken," her-

MUZIJK GENOOTSCHAP ST. CECILIA.

De gewone Repetitie kan op *Maandag avond 23 Julij* **geen** plaats hebben.

Namens de Directie.
De Secretaris,
(1085) VERKOUTEREN.

PHOTOGRAFISCH

PORTRETTEN ATELIER

VAN

C. C. F. PERRET.

Portret'en op papier en glas, in diverse soorten van lijsten en étuis. (1082)

TE HUUR

Een van de ACHT WONINGEN aan den *Grisseeschen weg* bij
(1091) **J. JANSEN.**

TE KOOP

Eene WELLUIDENDE SERAPHINE uit de fabriek van *Alexandre et fils* te Parijs; te bevragen.
(1083) Bij **C. PERRET.**

TE KOOP

VIER CENTRIFUGES
met
STOOMVERMOGEN.
(14) B. J. VAN ECK & CO.

TE KOOP

400 vaten van 336 pond GEZOUTEN VLEESCH ieder
10 vaten VET.
200 tonnen STEENKOLEN pas aangebragt per de Engelsche schepen *Thames* en *Regia*, van SIDNEY.

De Agenten,
(1049) P. KERVEL & CO.

MACHINERIE.

Twee buitengewoon krachtige SUIKERMOLENS met waterwiel-as en gearing compleet, met Cylinders van 54 duim lengte, bij 30 duim diameter en Cylinder-assen van 11 duim diameter. Deze molens zijn de krachtigste welke op Java worden aangebragt, gelijk die welke reeds te *Pandaän, Watoe-toelies* en *Kandang Djattie* staan en zijn in staat om in 24 uren 120,000 tot 150,000 kannen Sap te produceren.

Vier **STOOM SUIKERMOLENS** met Stoomtoestellen-, ketels- en toebehooren compleet; de molencylinders 30 duim lang bij 18 duim diameter, Stoomketel 12 voeten lang bij 4½ voet diameter met vlampijpen, de Cijlinder van het toestel 10½ duim diameter met 24 duim slag. Deze molens kunnen in 14 uren 70,000 tot 80,000 kannen sap produceren met slechts eene geringe hoeveelheid brandstof.

Acht **CYLINDERS** van 48 × 24 duim dimensie voor suikermolens compleet met as en rondselen.

Eene hoeveelheid **SUIKERPANNEN.**

Alle bovengenoemde machineriën zijn nu reeds op weg herwaarts van Engeland, en worden te koop aangeboden door de ondergeteekenden, wie tevens bereid zijn alle soorten van machinerien te leveren welke voor Suikerfabrieken benoodigd zijn.

De teekeningen dezer machinerien zijn bij ons te bezigtigen.

Mc MILLAN MARTEN & CO.
(407) *Agenten voor den Heer* **R. W. THOMSON.**

TE KOOP

Eene buitengewoon prachtige **PIANINO** *van John Thomson* te LONDEN.
Bij
(1110) **D. MAURITZ MARTENS.**

UIT DE HAND TE KOOP

Het barkschip genaamd
ANTOINETTE,
ladende Circa 120 koijangs.

Bij LIM PIKSOE.
(1112) *Chin. Kamp.*

WEDEROM VERKRIJGBAAR.

Geassorteerde KOEKEN in blik, dito BANKET en SUIKERWERKEN, per flesch en per pond.

Puike HARING en ZOETE MELKSCHE KAAS, JOHN ALBERTIJ, COGNAC en Beijersch en Hollandsch BIER.

(1107) **C. H. GRIMM.**

WEDEROM VERKRIJGBAAR.

Geslagen IJZEREN PEDATTIE ASSEN met BUSSEN
bij
(1093) **SCHIMMELPENNINCK & CO.**

GROEN EN BRUIN

VERLAKT LINNEN

OF

IMITATIE LEDER

bijzonder doelmatig voor het bekleeden van rijtuigen, ameublementen, enz. enz.
(1097) LE ROY & CO.

MACASSAARSCHE

ROODE VISCHJES.

Bij
(1089) L. W. VAN DER ZWAAN.
Heerenstraat.

PAS ONTVANGEN

Een groot assortiment diverse VERTIND IJZEREN KEUKENGEREEDSCHAPPEN als:
TAARTPANNEN.
BRAADPANNEN.
KOOKPANNEN.
PUDDING EN GELEI VORMEN.
ROOSTERS.
KOEKENPANNEN.
MELKPANNEN.
SCHOTELTJES voor GEBAK.
enz. enz. enz.

Een groot assortiment diverse GEPARFUMEERDE TOILET ZEEPEN: waaronder de beroemde doorschijnen- CRISTALZEEP van *Guillaume Rieger* te Frankfort **A/M.**
(1111) **D. MAURITZ MARTENS.**

BOEK EN PAPIERHANDEL

VAN

LE ROY & CO,

POSTPAPIER in **KWARTO** en **OCTAVO** in verschillende kwaliteiten, hetwelk tegen denzelfden prijs met **STEMPEL** of **INITIALEN** wordt voorzien, waarvan de nette bewerking alle concurrentie kan doorstaan.

PAPIER BATONNÉ COMMERCIAL, en **RAYÉ EN PATE** in 4°. en 8°, **PAPIER DE LUXE,** enz. (1096)

WISSELS OP NEDERLAND.

(525) **B. J. VAN ECK & CO.**

Ter perse bij

LE ROY & CO.

TE

SOERABAYA.

RAPPORT

VAN DEN RAAD VAN ADMINISTRATIE

TOT

DOORGRAVING VAN DE LANDENGTE VAN SUEZ

van den 15den Mei 1860.

Dit vangt aan met het eerste decreet van den onderkoning van Egypte, gedateerd Caïro 30 November 1854. Aan de verwezenlijking van dat waarlijk reuzenplan wordt op dit oogenblik met volhardenden ijver voortgewerkt, niettegenstaande de tegenwerking daarin van de Engelsche regering ondervonden.

Alle BOEKHANDELAREN op Java belasten zich met bestellingen.

De prijs is gesteld op *ƒ* 2.— met *franco* toezending.
(1108)

LEWIS'S GREAT AUSTRALIAN HIPPODROME

AND

MAMMOTH AMPHITEATRE.

Van BATAVIA en SAMARANG per *Koningin* gearriveerd zijnde, alwaar het gezelschap de algemeene bijval van iederen mogt inoogsten, zoo heb ik hierbij de Eer het kunstminnend publiek te berigten, dat op

Heden Woensdag Avond den 25 Julij

onze voorstellingen, mettoestemming van den Heer Resident, een aanvang zullen nemen, in het

CIRQUE

staande op de *groote Passer*baan.

HEDEN AVOND GROOTE VOORSTELLING

INTRODUCTIE

VAN DEN HEER

JAMES HERNANDEZ,

(de grootste rijder der wereld)

EN

HET GEHEELE GEZELSCHAP HEEREN EN DAMES.

Woensdag-, Donderdag-, Vrijdag-, en Zaturdag avond groote voorstelling.

Gereserveerde plaatsen *ƒ* 5.— 2e Rang *ƒ* 3.—
Promenade *ƒ* 2.— Militairen en kinderen betalen half geld.

De deuren zullen ten 7½ ure geopend zijn. — Aanvang ten 8 Ure.

Jos. MELVILLE WOLFE
Directeur.

NB. Plaatsen zijn te bespreken aan het *Hotel du Commerce.* (1109)

---

nam de weduwe, „wat wij een jaar geleden hier bij ons vuurtje zongen, willen wij op nieuw aanheffen," en de moeder stemde met hare kinderen het straks gezegde smeek- en danklied in; Klaartje zong de eerste, moeder de altpartij, en de kinderen zongen — ieder op hunne manier.

Hoe lief! hoe schoon! hoe roerend! Willem gevoelde iets.... iets bijzonders, waarvan hij zich geen rekenschap geven kon.... een lichtstraal brak door.... en — toen het lied was geëindigd en Klaartje had voorgeslagen om nog ten slotte het eerste vers van het twaalfde gezang te zingen, toen stak het meisje met een vriendelijk knikje, den jongen haar boek toe — zij kende het vers zoo goed als het vijfde gebod, en — ze zongen weder:

O goedheid Gods! nooit regt geprezen!
Heet hij een mensch, dien gij niet treft?
Hoe snood ondankbaar moet hij wezen,
Die 't hart niet vrolijk tot U heft!
Neen! alles aan GOD DANK te weten,
Zij steeds mijn pligt, mijn werk, mijn lied!
De Heer heeft nimmer mij vergeten;
Vergeet mijn ziel! den Heer ook niet!

't Was laat toen Willem te huis kwam. De deur stond nog open, want moeder, die ook een tapkastje hield, had het druk gehad. Daar zat nog een persoon, die van 't oude jaar in 't nieuwe zou soezen.

„Goeden avond!" zei Willem in 't algemeen, en den man herkennende, zeide hij tot hem: „Hoe gaat het Wenters?"

„Goddank, as klare!" grinnikte de man en liet er terstond op volgen: „Vervloekt! waar heb je gezeten...?"

't Was den jongen als stak hem een naald door het hart — hij antwoordde niet, maar.... liep naar de vliering waar hij zijn slaapstede had.

Daar lag hij... maar slapen, dat kon hij niet. Onrustig wendde hij zich telkens om op zijn leger. Wat hij peinsde en dacht, en wat hem met verrassende afwisseling voor den geest kwam, wij vermogen niet het den lezer voor oogen te stellen, maar, het laatste wat hij zag dàt weten wij: een net en helder vertrek door de reinste wezens bewoond; hij strekte de armen uit, ver.... verre..... en zachtkens werd zijn hand gevat en luide klonk zijn zucht:

„GODDANK!"

„Hé, is het uit neef?" zei de blond gelokte logée mijner vrouw toen ik mijn schets had uitgelezen."

„Mij dunkt Jetje dat het wél is voor een oudejaarsavond," was mijn antwoord en nogmaals klonk haar stemmetje: „Hé is het uit?"

„Hé is het uit?" een treurige vraag voorwaar, wanneer de auteur in gemoede meent, dat hem niets meer te schrijven restte.

„Was mijn schets te vlugtig, te onduidelijk?"

„Dat juist niet. Maar een *vertelling!* ik dacht nog veel te zullen hooren...."

„Welnu....?"

„Dat Willem, zich kwaad bewust, baas Joosting de turven terugbragt; dat Govert van Barle zich verzoende met zijn ongelukkigen broeder; dat voor Willem met den klokslag van 't nieuwe jaar een nieuw leven aanbrak: een leven van biddend werken, en dankend genieten; en...."

„En..." viel ik mijn nichtje in de rede, „en dat hij ten slotte dat lieve Klaartje bekwam tot schutsvrouw in 't leven."

„Juist!" zei 't meisje, „dat ware te wenschen!"

„Te wenschen!" Ja Jetje! met wenschen willen wij afscheid nemen van den oudejaars-avond:

„Make Willem zijn onregt goed en.... wij het onze.

„Vergeve Govert den broeder en... wij onzen schuldenaar — zoo we dien hebben!

„Leve Willem voor den Hemel en.... niemand voor de zonde; niemand voor de wereld!

„Geve God ieder jongeling: een reine, godvreezende gade.... aan niemand een echtband, die vasthecht in de aarde.

En eindelijk:

„Gods naam worde geprezen! maar nimmer ontheiligd — met een IJDEL goddank!"

HOLLOWAY PILLEN en ZALF.

Ad. ƒ 1,— ƒ 3,— en ƒ 5,— per doos of pot, naar gelang van derzelver grootte, bij (526) **LE ROY & CO.**

NEDERLANDSCH INDIE.

Soerabaya, den 25sten Julij 1860.

Wij vernemen van goederhand dat gister middag in de kampong Doepla een betreurenswaardig ongeval heeft plaats gehad, dat alweder het gevolg is van de onvoorzigtigheid van de Javanen.

Bij het schijfschieten, waarbij alle gebruikelijke voorzorgen waren in acht genomen, is een Javaansch kind van cc. 12 jaren oud door een miniékogel in het hoofd getroffen en dien ten gevolge overleden.

Lang reeds vóór den aanvang van de schietoefeningen waren de waarschuwende roode vlaggen op de borstweringen geplaatst en toch waren verscheidene Javaansche kinderen, (waaronder ook het arme slagtoffer van Javaansche onnadenkenheid,) door hunne ouders ter bewaking gesteld bij een vischnet, in regte lijn achter de kogelvanger.

Bij nader onderzoek vernam men van het kamponghoofd dat de kogels meermalen tot op dien afstand (cc. 1500 pas) nedervielen, en zelfs kortelings een Javaan te dierzelfder plaatse daardoor zoodanig was geschrikt dat hij bewusteloos nederviel. Indien dit zeggen waarheid is dan is het van de zijde van dat kamponghoofd eene onvergeeflijke nalatigheid dat hij van die omstandigheid niet onverwijld heeft kennis gegeven aan de bevoegde authoriteit, te meer zoo, dewijl hij zich daaromtrent slechts had te wenden tot de policie, die, als eene zeer loffelijke voorzorg, orders had uitgevaardigd dat niemand zich achter de borstweringen mogt begeven gedurende den tijd van de schietoefeningen.

KRIJSVERIGTINGEN.

(*Vervolg.*)

Na den goenong Rangka gepasseerd te zijn, tot waar de bevolking den weg in eenen bij uitzondering goeden staat had gehouden, ontmoette men op den weg naar Penjoeang den 1sten luitenant Bakker, die met 30 bajonetten van Baleh vertrokken was, en zich daar bij de kolonne voegde. Te 1½ ure bereikte men de kampong Rantau, in welker nabijheid het bivouak werd opgeslagen, omdat de pembakal berigtte, dat op geen 3 uren afstands een open alang-alang te vinden was. Den volgenden morgen werd de marsch naar Soengei Pinang vervolgd. Nabij de kampong Ambil vond men een wachthuis van den vijand, tusschen de takken van 2 digt bij elkander staande boomen bevestigd. Des namiddags werd de verlatene kampong Boekil maihi bereikt, alwaar gebivouakkeerd werd. Deze kampong en eene aanzienlijke voorraad padi, die in een der huizen gevonden werd, en die door den gids werd opgegeven als aan Bilajano te behooren, werden verbrand. Den volgenden morgen vroeg bereikte men Boekit Besar, dat door de bevolking verlaten was, doch in eenige huizen werden vergiftigde randjoes gevonden, zoodat men verpligt was, ook dezen kampong in de asch te leggen. Na de Maihi-rivier overgestoken en een eind wegs voortgegaan te zijn, verklaarde de gids, dat de verkeerde weg was ingeslagen, zoodat men terugkeerde en genoodzaakt werd een ¼ uur door de rivier te trekken. Te 9 ure bereikte men een gehucht, waaruit men eenige gewapende personen de vlugt zag nemen. In eenige huizen werden kokers met vergiftigde pijlen gevonden, zoodat deze in de brand gestoken werden. Ook de kampong Poemalang en eenige huizen, die men iets verder passeerde, en waaruit men eenige menschen had zien vlugten, werden in de asch gelegd, omdat de daarin gevondene voorwerpen de vijandige gezindheid der bewoners duidelijk bewezen. Ongeveer te 12 ure bij een bogt van den weg gekomen, stonden eensklaps voor de spits drie welgewapende inlanders, die, door de plotselinge ontmoeting met onze troepen verschrikt, de vlugt wilden nemen, doch spoedig gevangen genomen werden. De pembakal. die den togt mede maakte, erkende een hunner als een dergenen, die de matrozen op den weg naar Tjingalima hadden overvallen. Zij bekenden dan ook tot het gevolg te behooren van Goenawidjaja en Ailajano, die zich te Rantau Bekoela ophielden, en aldaar eene versterking lieten opwerpen, terwijl hadji Sambas te Ambawang vergaderingen hield, om het volk op te ruijen, en dat zij gezonden waren, om de bevolking der omliggende kampongs over te halen, met hen gemeene zaak te maken.

Na een half uur verder gemarcheerd te hebben, maakte de spits weder op eene even toevallige wijze twee gevangenen. Te 3 ure kwam men aan de kampong Ari aan, en zag men uit een der in het bosch verscholen huizen rook opstijgen, waarop de 1ste luitenant Cavaljé met 30 bajonetten werd uitgezonden om het huis te omsingelen. Dit gelukte en werden twee met lansen en parangs gewapende inlanders met hunne twee vrouwen en een kind gevangen genomen. De vrouwen werden allen medegenomen om te beletten dat zij aan den vijand kennis zouden geven van de nadering der kolonne. Terwijl de hoofdtroep in carré voor het huis geschaard was, kwamen er 2 inlanders met gevelde lansen uit het bosch op haar aan, die spoedig ontwapend en gevangen genomen werden. Terwijl de 1ste luitenant Cavaljé hen ondervroeg, wist een hunner zich uit de handen der soldaten los te rukken en een pistool uit den gordel van dezen officier te grijpen, doch een Europ. flankeur bragt hem spoedig een steek toe, waarop hij nederzeeg en dadelijk afgemaakt werd. Ook de andere had zich getracht los te rukken, zoodat men genoodzaakt was geweest, ook hem neder te leggen. Volgens verklaring der gevangen genomene vrouwen behoorden deze 2 ook tot het gevolg van Goenawidjaja, en waren zij in de kampong gekomen, om levensmiddelen te halen. Op een digt bij deze kampong gelegen heuvel werd gebivouakkeerd. Den 17den Julij werd, nadat aan de vrouwen de vrijheid was teruggegeven, de marsch vervolgd. Nabij de verlaten kampong Rantau Damar gekomen, die gespaard bleef, omdat de pembakal zich aan het Gouvernement onderworpen heeft, doch door den vijand gevangen genomen is verklaarde een der gevangenen zich onwillig om verder mede te marcheren. Aangezien geene bedreigingen hielpen, was men verpligt hem af te maken. Op een geringen afstand van de kampong Rantau Bekoela genaderd, werd de 1ste luitenant Bakker met 30 bajonnetten gelast, om iets verder langs den linkeroever der rivier te marcheren en de rivier daarna over te steken, ten einde de vijandelijke versterking om te trekken en zich daarachter in embuscade te stellen, terwijl de hoofdtroep de versterking in het front zou aanvallen. De hoofdtroep stak daarop de rivier over, doch de zich in de versterking bevindende vijand nam op hare nadering met overhaasting de vlugt. Hij stuitte echter spoedig op den 1sten luitenant Bakker, die pas met 4 man de rivier was overgetrokken, doch hem staan hield, tot dat al zijne manschappen de rivier over waren en zich met hem vereenigd hadden, waarop hij met gevelde bajonetten op de muitelingen liet instormen. De vijand vlugtte, 2 gewonden nedeslepende en een doode achterlatende. Naar de kleederen en wapens te oordeelen, scheen de achtergelatene doode een der hoofden geweest te zijn; ook had men gezien, dat hij, gedurende het gevecht, steeds iemand met een geweer achter zich had. De versterking bestond uit ijzerhouten balken en planken, en was reeds gedeeltelijk voltooid. Ook aan de overzijde der rivier vond men eene soortgelijke versterking, die evenzeer reeds gedeeltelijk voltooid was. Gedurende het gevecht hadden de gevangenen, met uitzondering van één, pogingen gedaan, om zich in de rivier te werpen en op die wijze te trachten te ontkomen, zoodat men genoodzaakt was geweest hen neêr te schieten, alleen degeen, die zich stil gehouden had, was gespaard gebleven. Na de versterkingen te hebben vernield, werd naar het bivouak tusschen Raptau Bekoela en Soengei Landjor teruggekeerd. Den volgenden dag nam de gespaard gebleven gevangene op zich, om de kolonne naar de kampong Ambawang te brengen. Nabij een ladang gekomen, zag een Europ. flankeur een muiteling tusschen de struiken op hem aanleggen, doch hij kwam hem voor, door zijn geweer op hem te lossen, en hem in de borst te treffen. De muiteling viel neder, doch sprong spoedig weder op, nam in allerijl de vlugt, en was in een oogenblik spoorloos verdwenen. Te 10½ ure aan de kampong Boekit komende, werd de voorwacht, onder den 1sten luitenant Eype met lilla- en geweervuur begroet, doch toen men met de looppas op den vijand instormde nam deze spoedig de vlugt. Te 2 ure werd, na eene zeer vermoeijende marsch, op een heuvel in de nabijheid der kampong Tiangoelin gebivouakkeerd. — Nadat men den volgenden dag eenigen tijd door hoog struikgewas gemarcheerd had, zag de voorhoede aan den overkant der rivier eenige huizen staan, waaruit men duidelijk menschenstemmen hoorde. — Van uit de struiken zag men ook weldra verscheidene menschen in een der huizen verzameld. — De 1ste luitenant Cavaljé ontving daarop den last, om met de voorhoede de rivier over steken, en het huis te omsingelen, doch zonder bepaalde noodzaak geene vijandelijkhedea te beginnen. — Eene vrouw echter, die zich kort daarop naar de rivier begaf, bespeurde de hoofdtroep en gaf een gil, zoodat, toen de voorhoede de rivier was overgestoken en op het huis instormde, op haar een hevig vuur uit donderbussen en geweer werd gelost. — De hoofdtroep die vóór de rivier was gebleven, zag daarop eenige goed gewapende muitelingen de rivier doorwaden. om zich naar den linkeroever te begeven, en de voorhoede in den rug aan te vallen. Onmiddelijk werd op hen gevuurd, en zag men een hunner zwaar gewond met den stroom afdrijven.

De officier van gezondheid le Rutte schoot met zijn buks ook nog een hunner neder. — De 1ste luitenant Cavaljé kwam kort daarop terug en berigtte, dat hij in het huis eene soort van raadzaal had gevonden, waarin blijkbaar eerst kortelings vergadering was gehouden.

Onder de uit dat huis vlugtende personen had men een goed gekleed priester, waarschijnlijk hadji Sambas zelf onderscheiden, die door zijn waggelenden gang deed vermoeden, dat hij zwaar gewond was. — Een der matrozen was nog met een muiteling handgemeen geweest. Een inl. fuselier, die dit zag, snelde hem te hulp, lostte zijn geweer op den muiteling en trof hem, doch deze had nog de kracht om te ontsnappen. — Deze kampong, die uit de in de huizen gevondene goederen bleek tot verblijfplaats gestrekt te hebben van vrij voorname personen, werd geheel in de asch gelegd, — Te 2 ure bereikte men de vijandig gezinde kampong Soengei Lantjor. Ook deze kampong, die uit een 20tal huizen bestond, en waarin men in enkelen derzelven eenigen voorraad padi vond, werd in den brand gestoken. — Daarna trok men naar het vorige bivouak tusschen deze kampong en Rantau Bekoela terug, alwaar men te 3 ure aankwam en de hutten door de muitelingen verbrand vond. — Aangezien er nog voor een dag vivres waren, besloot kapitein Benschop nog den volgenden dag aldaar te blijven, en kleine patrouilles uit te zenden om de omstreken geheel van muitelingen te zuiveren. — Des morgens werd de 1ste luitenant Eijpe met 25 bajonetten langs een anderen weg dan dien men den vorigen dag had gemaakt naar Soengi Lantjor gezonden, die te 12 ure terugkeerde, en geen spoor van den vijand meer gevonden had, maar eenige in het bosch verscholene en met padi gevulde huizen had doen verbranden. — Daarna werd nog de 1ste luitenant Bakker met evenveel bajonetten uitgezonden, doch keerde ook terug zonder eenige vijandelijk ontmoeting gehad te hebben. — Den 23sten Junij werd de terugmarsch naar Baleh aangenomen. — Nabij de kampong Maigi zag de voorhoede den vorigen pembakal, die eerst de zijde van het gouvernement had gekozen, doch later tot de muitelingen was overgegaan, in een sampan de rivier opvaren, waarop zij eenige schoten lostte, zonder hem evenwel te treffen. — Des middags te 1½ ure werd Baleh bereikt. — Den volgenden morgen keerde de kapitein Benschop naar Pengaron terug. — Ter hoogte van de kampong Penjoeang had de bevolking den weg over eene lengte van 2000 passen opengekapt. — Te 3 ure des middags werd Pengaron bereikt. — Van uit de versterking zijn eenige patrouilles in de omstreken van Baleh gemaakt, doch geene daarvan heeft eenige vijandelijke ontmoeting gehad. — Alleen had de 1ste luitenant Bakker, die den 13den Junij jl. met 34 bajonetten naar Lingnjong en Kendaigan was gegaan, tusschen deze beide kampongs eene nog onvoltooide versterking van den vijand gevonden, die hij had doen vernielen. — Op den terugmarsch had men ook in eerstgenoemde kampong uit een der huizen een aantal met geweren gewapende personen zien vlugten, die echter te vergeefs achtervolgd waren. — Hunne vlugt had zoo overhaast plaats gehad, dat een hunner zijn patroontas in het huis had achtergelaten.

Den 8sten Junij ontving de militaire kommandant te Amawang het berigt, dat er zich weder eenige muitelingen te Tebehi en Doerian Raboeng vertoond hadden, waarop de 2de luitenant de Brauw den volgenden dag met 30 bajonetten naar eerstgenoemde kampong gezonden werd, ten einde de zich daar bevindende muitelingen te overvallen en daarna naar Doerian Raboeng op te rukken, en zich daar te vereenigen met den 1sten luitenant von Ende, die denzelfden dag van Amawang met 50 bajonetten derwaarts met hetzelfde doel was gezonden. Te Tebehi werden geene muitelingen gevonden, alleen had de voorwacht in de nabijheid dezer kampong een met een geweer gewapend persoon het bosch zien invlugten en op hem gevuurd, zonder hem echter te treffen. Tot Djamboe ging de marsch ongestoord, doch voorbij deze kampong nabij een sawaveld gekomen, werd er een schot op de patrouille gelost, waarop de voorwacht zich en tirailleur oploste, en naar de plaats trok, van waar het schot gevallen was. Onmiddelijk sprongen er een drietal tusschen struikgewas verscholene personen uit, die na nog een schot op de tirailleurs te hebben gelost, op de vlugt sloegen. Dadelijk werd op hem gevuurd, en zag men een hunner doodelijk getroffen op den grond storten. Tot Doerian Raboeng werd men niet weder verontrust. Aldaar vereenigde zich de patrouille met die onder den 1ste luitenant von Ende, die reeds daar op haar wachtte, en geene vijandelijke ontmoetingen op de marsch van Amawang had gehad. Van Doerian Raboeng vertrokken de beide vereenigde patrouilles naar Paga Hauer. alwaar zij des namiddags te 1½ ure na eene zeer vermoeijende reis over het heuvelachtige terrein aankwam, en het bivouak opsloegen. In den vooravond vielen er eenige schoten op het bivouak, doch daarna werd men niet verder verontrust. Een detachement van 7 man had men aan den oever der rivier, daar waar zij doorwaadbaar was, tusschen de struiken verscholen geposteerd, om den vijand te bespieden en hem te overvallen, zoo hij zich vertoonde. Den volgenden morgen werd er eene patrouille onder den 2den luitenant de Brauw naar de overzijde der rivier gezonden, om het terrein aldaar te verkennen, doch deze kwam terug, zonder eenig spoor van den vijand gevonden te hebben. Daarop werd de terugtogt over Doerian Raboeng, Djamboe, Tabehi, Soengi Koedang en Bakaroeng naar Amawang aangenomen. Te Doerian Raboeng ging de 2de luitenant de Brauw met zijne patrouille naar de overzijde der rivier, terwijl de 1ste luitenant von Ende met zijne patrouille den regter oever bleef houden. Te Djamboe zag men een 10tal muitelingen, die op de nadering der troepen de vlugt namen. Eene kleine patrouille werd op hen afgezonden, doch had het geluk niet hen te achterhalen. De Amawang-rivier, daar waar deze zich met de Soengi Koedang vereenigt, willende oversteken, werd men weder met eenige schoten begroet, doch ook hier koos de vijand spoedig het hazenpad. Te Tabehi zag men weder een paar muitelingen, die echter, na hunne geweren te hebben gelost, de vlugt namen en niet achterhaald zijn kunnen worden. Aldaar vereenigden zich weder de beide patrouilles en trokken gezamentijk naar Amawang terug. Op het berigt dat de muitelingen zich weder te Doerian Raboeng vereenigd hadden, werd de dienstdoende officier de Ruessij, den 15den Junij met 20 bajonetten derwaarts gezonden. Op aanraden van den gids volgde men een anderen dan den gewonen weg, om de muitelingen ongemerkt te kunnen overvallen. Toen men op de hoogte van Doerian Raboeng was gekomen, en bezig was, om de rivier over te steken, viel er een lillaschot, dat echter niet op de patrouille was gerigt, maar een sein scheen te wezen. Na de rivier overgetrokken te zijn, werd in de rigting, van waar het schot gevallen was, gemarcheerd. Spoedig kwam men aan eene plek, waar men een geul vond, daar de lilla in gelegen had, en die eerst kortelings verlaten scheen te zijn. Na ongeveer 100 passen verder te hebben gemarcheerd, zag de spits 2 met lansen gewapende personen op den weg staan, die onmiddelijk in de rivier sprongen en op de vlugt gingen. Men zag daarop een 25tal menschen uit een in het geboomte verscholen huis vlugten, waarop onmiddelijk vuur gegeven, en met den looppas ingestormd werd, met het gelukkige gevolg, dat er 5 van geblesseerd en afgemaakt werden, terwijl men veronderstelt, dat zij nog verscheidene (naar men vermeent 10) gewondden bekomen moeten hebben, daar de schoten *à bout portant* waren gelost, en men ook bij de vervolging talrijke bloedsporen had gevonden. Na de huizen, die men daar vond, in den brand te hebben gestoken, werd de terugmarsch aangenomen. Dienzelfden dag was ook de 1ste luitenant Verspijck met den 2den luitenant de Brauw en 40 bajonetten, benevens den 2den luitenant Hojel voor de opname van den door de bevolking daar te stellen weg, van Amawang naar Pantei Amawang uitgezonden, ten einde den officier van gezondheid Tall van daar af te halen, en tevens het district Ankinang van muitelingen — alwaar zich volgens geruchten, demang Lehman met 50 volgelingen zou bevinden, — te zuiveren. Na de Soengi Kademang overgetrokken te zijn, werd de marsch langs de kampongs Banjer Baroe, Printijan, Gamba en Bakaroeng genomen. Van daar werd de patrouille in tweeën gesplitst het eene gedeelte langs den linkeroever der Soengi Koedoeng onder den 2den luitenant de Brauw, en het andere langs den regteroever onder den 1sten luitenant Verspijck. De kampong Kompajan voorbij trekkende, werden eenige schoten op de patrouille gelost, doch eenige ter vervolging van den vijand gezonden manschappen deden hem spoedig de vlugt nemen. Te Angkinang vereenigde zich de patrouille weder, en trok ongestoord langs de kampongs Lokdalem, Pematang Koelon en Bambang naar Pengaubouw, alwaar gebivouakkeerd werd. Den volgenden dag werd de marsch langs de kampongs Kelapa Briking, Tiadjo en Kapo voortgezet, en kwam men te Panhei Amawang aan, zonder weder verontrust te worden. Na aldaar een dag overgebleven te zijn, werd den 18den Junij de terugtogt aangenomen. Ter hoogte van Bambang vernam de 1ste luitenant Verspijck, dat Tamboenan zich te Pematang Koelon geposteerd had en de patrouille aldaar opwachtte. Aldaar gekomen, vond men echter geen spoor van vijanden, doch tusschen Angkinang en Bekompajan werd de patrouille van de overzijde der rivier beschoten, waarop de 2de luitenant de Brauw met de voorhoede naar den overkant werd gezonden, terwijl de 2de luitenant Hojel, na het geweer van een ziek geworden soldaat genomen te hebben, op zijn verzoek, vergunning kreeg, om als vrijwilliger mede te gaan. De vijand bevond zich in een rijstveld, van waar hij op de voorhoede een hevig vuur opende. Deze loste zich daarop *en tirailleur* op en deed hem toen spoedig de vlugt nemen. Een hunner echter, die naar zijne kleederen en wapens een hoofd bleek te zijn hield stand, waarop eenige tirailleurs met hem handgemeen raakten, terwijl de 2de luitenant Hojel, die het digtst bij hem stond, hem een bajonetsteek in de buik toebragt, waarop deze een steek met de lans naar hem deed, die hij echter ontweek. Een inlandsch fuselier greep daarop, met gevaar van zijn eigen leven de lans, terwijl een Europesche flankeur ter hulp snelde en den muiteling neêrschoot. De gidsen herkenden hem dadelijk voor zekeren Wiranegara. het voornaamste hoofd van den opstand in het Angkinangsche. Van daar verder had de terugmarsch ongestoord plaats.

Den 20sten vertrok er weder eene patrouille van Amawang.

onder den 1sten luitenant Boers, sterk 30 bajonetten, benevens de 2de luitenant Hojel voor de opname, ten einde den officier van gezondheid Bakker ten geleide te verstrekken voor Taal, alwaar zich eene van Moengoe Taijoe uitgezondene patrouille zou bevinden, om hem verder naar die plaats te brengen, dewijl de marsch over Doerian Raboeng moest worden genomen, aangezien het berigt was ontvangen, dat zich aldaar weder eenige muitelingen zouden hebben verzameld. Van Amawang werd de linkeroever der Kan dangan rivier gevolgd, langs de kampongs Kendangan Moeara Conoa, Bonoa Ajer, Kaliring en Djamboe, waarna de rivier overgestoken, en de marsch langs den regteroever vervolgd werd. Tusschen Padang en Doerian Raboeng gekomen, viel er een schot van de overzijde der rivier, dat echter op een verren afstand, en niet op de patrouille scheen gelost te zijn, maar waarschijnlijk alleen tot signaal diende. De kampong Doerian Raboeng en omtreken werden goed doorzocht, doch niets verdachts gevonden. Na aldaar de rivier overgestoken te zijn, ging de marsch verder langs het Lajang gebergte en de kampong Kapo, Tana Bangka, Soengi Rajo en Harihi naar Taal. Aldaar aangekomen, vernam men, dat de van Moengoe Taijoe gezondene patrouille reeds naar Batang Koeloer was vertrokken, zoodat men derwaarts vertrok.

Deze patrouille was te Benoa Padang door eenige schoten begroet, en had den vijand daarop vervolgd, doch hem niet kunnen achterhalen. Dienzelfden dag kwam zich te Amawang het vroegere hoofd der Boekit oeloe Banjoe en Pemasan onderwerpen, en beloofde indien hij aldaar tot hoofd werd aangesteld, en hem eene premie van *f* 500 zou worden uitbetaald, demang Lehman te zullen uitleveren.

Hij deelde tevens mede, dat de hoofdmagt van den vijand zich tot ver in het gebergte had terug getrokken, doch een voorpost te Angkinang had, waarvan waarschijnlijk Wira Negara het hoofd was, en die dus, d or het sneuvelen van dezen, waarschijnlijk uit elkander gegaan is. Den 22sten Junij werd de 1ste luitenant Verspijck met eene patrouille, sterk 35 bajonetten naar Telok Begat gezonden, ten einde den vijandiggezinden Pembakal aldaar, Baroedin, te arresteren. De marsch ging door de kampongs Harikan, Tadjo, Soengi Radja en Batang Koeloer naar Tâal. Aldaar kreeg men een bloedverwant van dezen Baroedin, tot gids. Te Telok Pegat ontmoette men 2 inlanders, die op zich namen, de schuilplaats van Baroedin aan te wijzen, indien men beloofde, hem niet te zullen knevelen. Dit werd aangenomen, en nam men hem daarop in arrest.

Zijn huis doorzoekende, vond men eenige papieren, waaruit bleek, dat hij steeds correspondentie met de muitelingen gevoerd had. De terugtogt werd daarop aangenomen. Tot 3 malen toe trachtte genoemde Baroedin te ontvlugten, en daar de manschappen door de lange marsch te vermoeid waren, om hem telkens te achtervolgen, werd hij gewaarschuwd, dat, indien hij voor de derde maal weder pogingen deed om te ontsnappen, hij zou worden neergeschoten. Deze waarschuwing sloeg hij in den wind, zoodat men verpligt was hem dood te schieten. Den 25sten Julij ontving de militaire kommandant het berigt, dat zich een 40-tal geweerdragende muitelingen, onder aanvoering van zekeren Soeto Karsa, te Ambareij, verzameld hadden, waarop de 1ste luitenant Verspijck des nachts te 2½ ure derwaarts werd uitgezonden met den 2den luitenant Hojel en 35 bajonetten, benevens den d.d. officier de Ruessij, die verzocht had, als vrijwilliger dezen togt te mogen medemaken. Te Djamboe werd de 2de luitenant Hojel met 15 bajonetten over Padang Balang naar Ambareij gezonden, terwijl de 1ste luitenant Verspijck met de overige manschappen de rivier overstak, en zich langs een anderen weg derwaarts begaf.

De weg was over een afstand van ongeveer een half uur met verhakkingen versperd, die weggeruimd moesten worden, zoodat er eenigen tijd mede verloren ging. Tegen 5¼ ure in den ochtend aan de 3 eerste, digt bij elkander gelegene, huizen van Ambarij gekomen. werd er een schot op de patrouille gelost, dat tusschen den 1sten luitenant Verspijck en den d.d. officier de Ruessij ging, en een inlandsch fuselier aan den linkervoet wondde. Onmiddelijk werd met den looppas op deze huizen ingestormd, De 1ste luitenant Verspijck begaf zich met eenige manschappen naar de voor- en d.d. officier de Ruessij naar de achterzijde van het eerste huis, terwijl er ook naar het tweede eenige manschappen werden gezonden.

Bij het binnendringen van het tweede huis werd een banneling, die den togt vrijwillig medemaakte, een schampschot aan het regterbeen toegebragt. De vijand vlugtte daarop het huis uit, door een Eur. fuselier op den voet gevolgd, die uit het derde huis een schot in de linkerdij kreeg, doch de kracht nog had, om zijn man met de bajonet af te maken.

In dien tusschentijd waren de 1ste luitenant Verspijck en de d.d. officier de Ruessij het eerste huis binnengedrongen, en hadden daarin 4 muitelingen gevonden, die spoedig werden afgemaakt. De 2de luitenant Hojel, die over Padang Batang naar Ambareij was gemarcheerd, had op het hooren schieten den looppas genomen en was de vlugtende vijanden tegengekomen, waarvan er nog 2 werden afgemaakt, waarbij echter een Inl. fuselier een kogel kreeg in het regterbeen (dien hij zelf uit de wonde haalde — De vijand werd nog tot aan het zware bosch, aan den voet van het Lojang gebergte gelegen, vervolgd, waar hij spoedig spoorloos verween. Bij het doorzoeken der overige huizen werden er randjoes gevonden, zoodat men besloot de geheele kampong in den asch te leggen.

(*Wordt vervolgd*).

NEDERLAND.

— Door den minister van oorlog is bepaald, dat door de generaals, de hoofd-en verdere officieren, behoorende tot den grooten staf van het leger, zoo mede die van den generalen staf en voorts de hoofd-en verdere officieren van het wapen der infanterie, die hunne dienst te paard verrigten, de sabelkoppel onder de korte jas zal worden gedragen.

— De minister van kolonien heeft, naar men verneemt, een ijzeren schroefstoomschip aangekocht, dat thans voor transportschip voor troepen naar Indie wordt ingerigt, en tevens aan Z. M. den koning voorgesteld, om de binnenkort vervallende contracten voor de cultuurbereiding en levering van thee, niet op nieuw te sluiten, maar die nijverheid aan particuliere krachten over te laten. Z. M. zou zich met dit voorstel vereenigd hebben.

— De Nederl. Handel-Maatschappij heeft weder eene aanvrage naar scheepsruimte voor hare gewone bevrachting gedaan. Voor schepen, laatstelijk vóór of op ult. October 1858 door haar bevracht binnengekomen en voor nieuwe schepen die voor of op ult. December 1859 zijn te water gelaten. De schepen, die regtstreeks van Nederland naar Java zullen vertrekken, moeten voor of omstreeks 10 Julij zeilklaar liggen; die welke op vóóruitruis zijn, voor of op den 10den November 1860 te Batavia ter beschikking der factorij zijn.

— Door Z. M. is, met wijziging van H. D. besluit van 12 November 1857 N°. 56, het korps officieren der landmagt in WestIndie als vast corps hersteld geworden; zullende de aanvulling van dat corps voortaan geschieden, in de rangen hooger dan die van 2den luitenant, door bevordering bij hetzelve, en voor de 2de luitenants alsmede de met die rangen gelijkstaande officieren van de geneeskundige en pharmaceutische dienst, door benoemingen tot die rangen bestemd voor de dienst in WestIndie of overplaatsingen van het leger hier te lande bij het leger aldaar; zullende er bij het West-Indiesch leger, alsdan daarin worden voorzien door het detacheren voor den tijd van 3 jaren van officieren van het leger hier te lande bij dat leger.

Z. M. heeft bepaald, dat ten gevolge der wijziging in het leger in West-Indië gebragt, ook voortaan weder bij de kon. militaire academie kadets zullen worden geadmitteerd, bestemd voor de rangen van tweede luitenants der infanterie en artillerie bij gemeld leger, en zulks geheel kosteloos. Ook zullen kunnen geplaatst worden kweekelingen op 's rijks kweekschool voor militaire geneeskundigen, bestemd voor de geneeskundige en pharmaceutische dienst, ten einde in die gewesten als officier van gezondheid en apotheker der 3e klasse op te treden.

ITALIE.

Het *Journal des Débats* bevat een schrijven uit Rome van den 25sten Mei, waarin eenige bijzonderheden voorkomen betreffende den inval van Italiaansche vrijwilligers op het Pauselijk grondgebied. Daaruit blijkt, dat eene bende vrijwilligers, ongeveer 200 in getal, bestemd om deel uit te maken van de expeditie van Garibaldi, niet tijdig genoeg schijnt aangekomen te zijn om zich met dezen aanvoerder in te schepen. Na zich een korten tijd te Orbitello opgehouden te hebben, drongen zij den Pauselijken staat binnen. Zij hadden aldaar juist een klein dorp van 400 à 500 inwoners, Le Grotte genaamd, bezet, toen een eskadron karabiniers van 60 man ongeveer, onder kommando van den kolonel Pimodan en den kapitein Evangelisti, hen verraste. De karabiniers drongen vastberaden het dorp binnen en renden op de vrijwilligers in om hen uiteen te drijven; doch de overwinning bekroonde hun moed niet. Een gedeelte der vrijwilligers ontving hen met een goed onderhouden vuur, terwijl de anderen de straten van het dorp barrikadeerden. De karabiniers moesten ten slotte voor de overmagt wijken en aftrekken; 9 manschappen waren gedood en 15 gekwetst, terwijl meer dan 20 paarden waren nedergeveld; buitendien bleven 6 gevangenen en de luitenant Cacchi, die doodelijk gewond was, in de handen der vrijwilligers. Deze laatsten trokken naar de Toskaansche grenzen terug. waar zij hunne wapenen aan de Piemontesche troepen, die waren afgezonden om hen tegen te houden, moesten afgeven.

Toen de tijding van den inval, te Rome ontvangen werd, ontstond er eene onbeschrijfelijke opschudding. Onmiddelijk liet men al de soldaten in Pauselijke dienst oprukken; de staf en de generaal de Lamoricière vertrokken mede. Sedert eenige dagen hadden zich 200 vrijwilligers aangeboden; op het oogenblik van vertrek waren er maar 28 present; en nadat men eenige mijlen had afgelegd, bleek het, dat van deze nog tien waren verdwenen. De Ieren, Belgen, Zwitsers enz., die den vorigen nacht waren aangekomen en nog niet militair gekleed waren, werden door elkander in de waggons van den spoorweg van Civita Vecchia geladen. De paarden der huurrijtuigen werden gerequireerd om voor de kanonnen gespannen te worden, doch men had geen geoefende stukkenrijders en er was zelfs gebrek aan zweepen en sporen, en op geringen afstand van de poort kon dit konvooi niet meer vooruit komen. De kommandos kruisten elkander in het Engelsch, Fransch, Duitsch, Italiaansch en er heerschte eene ware spraakverwarring. Deze scène van wanorde bewijst dat mgr. de Mérode nog veel te doen zal hebben om de dienst van het departement van oorlog te organiseren.

— De gebeurtenissen op Sicilie schijnen te Rome weerklank te hebben gevonden. Althans moet de stemming aldaar, sedert het geluk de wapenen van Garibaldi heeft bekroond, er alles behalve beter op geworden zijn, zoodat de militaire magt zich verpligt heeft gezien, maatregelen van voorzorg te nemen.

— Voor eenigen tijd en ook ten vorigen jare is er veel gesproken van een manifest van Mazzini, waarin hij zich schaarde aan de zijde van koning Victor Emmanuel, sedert deze zooveel gedaan had voor de eenheid en vrijheid van Italie, terwijl hij hem voorts aanspoorde op dien weg met volharding voort te gaan. Sommigen geloofden dat dit manifest inderdaad van hem was uitgegaan; anderen daarentegen hielden het voor apocryph. Dit laatste gevoelen bekwam de overhand sedert de staatkundige vrienden van den befaamden volksmenner het manifest insgelijks voor ondergeschoven verklaarden. Er is thans zekerheid over deze zaak verspreid. Mazzini, die tot dusverre alleen anderen had laten spreken, is namelijk thans zelf met een manifest voor den dag gekomen. Hij zegt daarin, dat hij zijne afwachtende houding vooreerst zal blijven in acht nemen, ten einde Victor Emanuel op den weg, dien hij tot nu toe bewandeld heeft, te laten gaan, vermits dit zal dienen om de eenheid van Italie te bevorderen. Hij kan zich echter niet met het monarchale beginsel vereenigen, en daarom blijft hij bij zijne republikeinsche gevoelens, overtuigd als hij is, dat de republiek het werk zal voltooijen, wanneer de monarchie hare taak volvoerd en Italie rijp gemaakt heeft. Zijne leus is dus: de eenheid en vrijheid van Italie, hetzij met, hetzij zonder, hetzij tegen koning.

Wij gelooven dat de kans voor Mazzini's wensch — de republiek — nimmer ongunstiger is geweest dan thans.

— Het Sardinische gouvernement gaat nog steeds voort met de militaire toerustingen. De armee is thans opgevoerd tot een effectieve sterkte van 201,000 man; namelijk 116.000 man infanterie, 17,000 man kavallerie, 16,500 tirailleurs, 6000 man artillerie en 3000 van de genie, benevens eene reserve van 42.500 man. Bij de marine telt men vier stoomfregatten, als: *Marie Adelaide*, onder bevel van den graaf Reucardi; de *Vittorio Emmanuele*, gecommandeerd door den ridder Albini; de *Carlo Alberto*, bevelhebber de ridder Galli de Mantica en de *Governolo*, onder bevel van den marquis d' Aste. Bij deze schepen, die gezamenlijk op een kruistogt naar de Siciliaansche wateren zullen worden uitgezonden, zijn nog gevoegd de *Tripoli Malfatana, Mozambano, Authion, Tanaro* en *Beroldo*.

— Als een bewijs voor de denkwijs die in Italie heerscht, kan dienen, dat de gemeenteraad van Milaan, niet allen eene geldelijke toelaag voor de Siciliaansche insurgenten verstrekt, maar ook beslist heeft, dat een monument zou worden opgerigt, ter gedachtenis aan de jonge lieden van Bergamo, die op Sicilie voor de onafhankelijkheid hebben gestreden en dat hunne namen in een eereboek zullen worden geschreven.

— Uit eene particuliere correspondentie uit Genua verneemt men, dat de bisschop van Carpi, in Modena, met zijn grootvicaris benevens vijf andere leden der hooge geestelijkheid zijn gearresteerd, tengevolge van eene onderschepte briefwisseling tusschen hen en den gewezen groothertog van Toskane.

— Bij gelegenheid van de gebeurtenissen op Sicilie, herinnert de *Opinion Nationale* aan de briefwisseling tusschen wijlen de koningen Louis Philippe en Ferdinand II van Napels. Louis Philippe schreef aan zijn neef: „Wij leven in een tijd van overgang, waarin men nu en dan iets toegeven moet, om niet alles te verliezen; ik zou het dus met genoegen zien, zoo U. M. met een stelsel van onderdrukking en geweld wilde breken, dat aan uw overleden vader zoo veel onrustige dagen bezorgd heeft. Zoo U. M. zich eenigermate met het in Frankrijk heerschende stelsel mogt willen vereenigen, ik geloof dat zij daarbij veel winnen zou." Louis Philippe sprak van acht te slaan op de wenschen en behoeften des volks en waarschuwde voor Oostenrijk, dat in Italie den absoluten heer en meester wilde spelen. Nadat Ferdinand II in zijn antwoord braaf geschimpt had op den parlementairen regeringsvorm in Frankrijk, als een stelsel der Jacobijnen, met de verklaring, dat de vrijheid verderfelijk voor het huis Bourbon was en dat hij besloten had, zich tot elken prijs voor het lot van Lodewijk XVI en Karel X te wachten, ging hij aldus voort: Mijn volk luistert naar mijn bevel en buigt den nek, maar wee mij, wanneer het opstond onder den invloed van die droomen, die zoo schoon in de boeken der wijsgeeren luiden en in de praktijk ... onmogelijk zijn... Mijn volk behoeft niet te denken: ik heb op mij genomen, voor zijn welvaart en voor zijn eer te zorgen... Ik moet restaureren en dit kan ik alleen door aansluiting bij Oostenrijk. Wij zijn niet uit deze eeuw; de Bourbons zijn oud en wanneer zij zich naar het model van de nieuwere dynastien zouden willen hervormen, dan zouden zij zich belagchelijk maken. Wij doen even als de Habsburgers. Mag het geluk ons al verraden, wij verraden ons zelven nooit.

RUSLAND.

Uit St. Petersburg schrijft men het volgende: zoo zegt ten minsten een engelsch dagblad. —

Een ding is zeker dat, na dertig jaren oorlog te hebben gevoerd tegen vooruitgang, beschaving en rede, Rusland—... en beter laat dan nooit—...hare oogen is beginnen te openen en, het verledene betreurende, thans eene betere toekomst wenscht te gemoet te gaan. Dit doel is echter niet te bereiken door 50,000 man maar de Pruth te zenden, zooals de bladen ons mededeelen, ten zij dat dit slehts eene militaire zomer-vereeniging is te Warsaw tot oefening der troepen. In waarheid, het Russische leger is zeer verminderd. Het is nu reeds vier jaar geleden dat niet een man, het zij in Rusland of in Polen, als rekrunt onder de wapenen is geroepen; vier prachtige regimenten kurassiers zijn geheel ontbonden. Geweren met getrokken loopen hebben zij niet, en door het geheele leger zijn er zelfs nog regimenten die gewapend zijn met het oude geweer met den vuursteen-slagtoestel. De keizer, die onlangs van St. Petersburg naar Iarskoe Selo, een zijner zomerpaleizenis vertrokken, hield alvorens eene revue over de geheele magt die in en om de stad in garnizoen ligt. Het aantal der daar verzamelde troepen bedroeg 10,000 man; Rusland heeft veel geld en soldaten noodig, doch den vrede en vooruitgang is zij met hart en ziel toegedaan. Door het geheele keizerrijk zal men niet een man vinden, te beginnen met den keizer, die niet met warmte om eenen voortdurenden vrede bidt; en de keizer, of ik moet grootelijks dwalen, vreest meer eene binnenlandsche beweging dan dat hij er op uit is om zich naar buiten te vergrooten. Met ernst wenscht hij eene hervorming; hij ziet en gevoelt dat, hoe uitgebreid zijn keizerrijk ook is, dit toch de laatste plaats inneemt onder de beschaafde natien. De Turk *de facto* is den Rus vooruit in al wat het leven gemakkelijk maakt. De keizer doet alle pogingen om de slaven te émanciperen en legt zich daar met kracht op toe. Nog zit eene kommissie voor dit prijzenswaardige doel. Maar helaas! de kwestie is van eenen meer moeijelijken aard dan die was betrekkelijk de West-Indische slaven. Hij heeft niet alleen de heeren van den raad tegen zich, maar eene geheele natie van grondbezitters, van welke hij twee derde gedeelten misnoegd maakt en een derde deel ten val brengt, zoo hij zijn plan ten uitvoer brengt. Het is van dien aard, dat zij, die eene kleine uitgestrektheid gronds hebben een groot aantal lijfeigenen bezitten, en omgekeerd met hen die groote landelijke bezittingen hebben; onderwerpen zich nu de laatsten, dan komen de eersten in opstand. En waarom? Het behoud van eenen lijfeigene voor een russisch edelman is veel voordeeliger dan de opbrengst zijner landerijen. Doch vroeger of later zal, en met Gods hulp *moet* het worden ten uitvoer gebragt; het is een wijze en regtvaardige maatregel en daarom moet voor het algemeen belang het persoonlijke ten offer worden gebragt. Doch, zooals ik gezegd heb, de questie wordt slepende gehouden, omdat zij met moeijelijkheden, ja zelfs met gevaren voor den staat gepaard gaat. Rusland heeft aan de andere zijde evenveel gebrek aan geld als aan handen.

Uit de laatste statistieke opgaven blijkt dat het aantal sterfgevallen in St. Petersburg gedurende de laatste vijf jaren, dat der geboorten met 5000 's jaars heeft overtroffen; wat het geld aangaat, men zal naauwelijks door het geheele land een zilveren roebel vinden, en voor de inwisseling van een banknoot in zilver, groot 3 shillings, wordt 8 ja zelfs 10 per cent gevorderd. Verbeeld u het geval dat gij in een hotel in Engeland een banknoot van £ 5 niet kondt gewisseld krijgen dan tegen betaling van 8 per cent. En dit toch is werkelijk het geval in de hoofdstad van den Czaar. De aanleg van spoorweglinien vordert slechts langzaam. De St. Peterburgsche en warschouwsche lijn, welke in verbinding zal komen met de koningbergsche lijn te Koono, is thans tot Astroff geworderd en men denkt dat zij nog dezen zomer zal worden geopend tot aan Dunaburg. Wat een vrolijke dag zal dat zijn voor hen die reeds zoo lang verlangd hebben om een uitstapje te maken naar dat ellendige dorp want stad mag

het niet genoemd worden — bewoond door Joden en dieven.

Het laatste ijs heeft den Newa verlaten. De vaart is geheel open en de *beau monde* heeft de hoofdstad verlaten om zich naar buiten of wel naar de eilanden te begeven.

De eenige wensch der Vorstendommen is, om zich bij stemming aan Rusland te verbinden.

Waarom niet? zoo zeggen de schijnbaar belanghebbenden. Savoije heeft zich zelve wel bij Frankrijk ingelijfd. Hoedanig ook, de streek zou zoo slecht niet zijn.

—Men berigt ons dat het aanzoek tot eene conferentie der groote mogendheden, ten einde de vraag te onderzoeken, of Turkije de verpligtingen vervuld heeft, welke het bij het tractaat van 1856, met betrekking tot de christenen in het Ottomanische Rijk op zich genomen had, van het russische gouvernement is uitgegaan; tevens loopt het gerucht, dat de keizer de medewerking van de fransche regering voor zich heeft verzekerd, en men beweert zelfs, op meer dan eene plaats, dat Rusland het plan heeft om, gelijk het vermeent, den doodslag aan den zieken man te geven. Men kan ligt begrijpen dat dit in half en geheel officiëele wijze zal worden tegengesproken, doch is de bron, waaruit wij deze inlichting putten, zeer geloofwaardig. Het zal voor Rusland niet noodig zijn eenen tweeden Menschikoff naar Constantinopel te zenden. M. de Lavalette is geheel waardig zijn opvolger te zijn en zijne instructien zijn, zooals men verhaalt, even zoo uitvoerig en juist, als die, waarmede de russische gezant in 1853 voorzien was.

De keizer Alexander wordt in den loop van Mei te Warschau verwacht, en men gelooft dat Z. M. naderhand naar Berlijn zal gaan. Een leger van 150,000 man is op marsch, om het koningrijk Polen en de provincien het naast bij Turkyë gelegen, te bezetten. Sedert de Krimoorlog heeft Rusland Azië met de grootste aandacht gadegeslagen, en alles wat in het noorden van Azië, in China, in Tartaryë, en zelfs in Midden Azië gebeurt, is het niet ontgaan. De onderlinge oneenigheden tusschen Dost Mohammed, Khan van Cabul aan de eene en de inwoners van Khiva en de Turcomannen aan de andere zijde, hebben de tusschenkomst van het petersburgsche kabinet in de inwendige zaken van dat land gemakkelijk gemaakt; zelfs zal de Khan van Khiva eerstdaags nauwe verbindingen met ons gouvernement aangaan, welke hem waarschijnlijk zullen beschermen tegen de invallen der Turcomannen, die zwervende roovers, welke den eigendom der inwoners van Khiva plunderen en verbranden en dat schoone land geheel verwoesten. Een afgezant van den Khan van Khiva wordt te St. Petersburg verwacht, in welke stad hij zich voortaan voor goed zal vestigen.

Al de russische officieren, welke met verlof in Duitschland waren, hebben order bekomen om zich dadelijk naar hunne respective corpsen te begeven, ook worden er geene verlofpassen aan de militairen in Rusland meer verstrekt, terwijl aldaar groote uitrustingen zoowel voor de land- als de zeemagt plaats hebben. Prins Michael Gortschakoff, militair en burgerlijk gouverneur van Polen, die voor eenige dagen van Petersburg te Warschau aankwam, bragt een order mede tot het doen eener nieuwe ligting van marschappen in alle provincien om in het leger te dienen; daar eene dergelijke ligting in geheel Rusland zal plaats hebben, zullen het eerste en tweede *corps d'armée* vóór het einde van Julij op eenen ontzagwekkenden voet gebragt worden. Wij vernemen ook dat een groot getal kanonnen onlangs naar de russische havens aan de Zwarte Zee zijn verzonden, ten einde op de vestingen aldaar geplaatst te worden, en dat er nu een groot aantal kanonneerbooten, voor het meerendeel uit stoomschepen bestaande, te Nicolaieff gereed ligt, welke booten in de Zwarte Zee en Bosphorus zullen gebruikt worden. In één woord, de toerusting tot den oorlog is ontzettend, en wat nog opmerkenswaardiger is, is dat Rusland, welks financien reeds sedert eenige jaren in benarden toestand verkeerden en thans geheel uitgeput zijn, in staat is geweest de schatkist in een kort tijdsbestek met engelsch goud te vullen, daar het voor eenigen tijd middel heeft gevonden, om van een bankiershuis in Londen 50,000,000 zilveren roebels te leenen. Nu is de natuurlijke vraag tegen welke mogendheid deze groote oorlogstoerustingen gerigt zijn? Daar Turkye te zwak is kan het slechts tegen Engeland zijn, hetwelk thans als den doodvijand van Rusland beschouwd wordt.

De leden der keizerlijke familie en de rijksgrooten te St. Petersburg maken in hunne gesprekken geen geheim van den afkeer, welke hen tegen de engelschen bezielt. Al hunne geestdrift is ten gunste van den keizer Louis Napoleon, met wiens hulp Rusland den invloed van Engeland's magt in het oosten hoopt te fnuiken.

DE OPSTAND IN SICILIE.

De Correspondent van den *Times* schrijft uit Napels, het volgende:—

„Ik ben gelukkig genoeg geweest om inzage te verkrijgen van het protest en van een overzigt der gebeurtenissen, waarvan laatstleden Zaturdag door Signor Carafa, minister van buitenlandsche zaken, aan elk lid van het diplomatieke ligchaam een afschrift is toegezonden. De indruk, daardoor veroorzaakt, heeft tot nieuwe verwikkelingen aanleiding gegeven; de Markies Villamarina zal waarschijnlijk zijne paspoorten ontvangen, tenzij er iets zeer onvoorziens gebeurt. Het door het Gouvernement der beide Sicilien aan elk lid der diplomatie gezonden protest luidt als volgt:—

PROTEST.

„Eene daad van de wildste rooverij is gepleegd door eene bende roovers, publiek aangeworven, georganiseerd en gewapend in eenen niet vijandelijken Staat, onder de oogen van het Gouvernement, niettegenstaande de beloften van dat zelfde Gouvernement waren ontvangen om die daad te verijdelen. Het Koninklijke Gouvernement, ingelicht omtrent de toebereidselen welke gemaakt werden te Genua, Turijn, Milaan, Leghorn en te Sienna voor eene expeditie tegen de koninklijke Staten, vestigde onmiddellijk de aandacht van het Piemontesche Gouvernement op eene zoodanige poging tot inbreuk op de volkswetten en wederzijdsche verpligtingen. Het daarop gegeven antwoord, eerst ontwijkend, werd later gevolgd door eene belofte dat de expeditie zou worden verijdeld; het koninklijke Gouvernement twijfelde diensvolgens niet meer aan de gedane verzekeringen en betuigingen in overeenstemming met de betrekkingen eener goede verstandhouding. Het Gouvernement van den koning hield echter een waakzaam oog over de handelingen der in Genua en Leghorn vereenigde faktien en volgde hare bewegingen waarvan bij dit protest een overzigt wordt aangeboden. Nadat de roovers te Genua en Leghorn aan boord van drie koopvaardijschepen waren ingescheept, waarvan twee Piemontesche en een Engelsch schip waren, verliet een der eerstgenoemde schepen Leghorn en zette koers naar de haven van Marsala. Dit schip kwam daar gisteren aan en maakte, zonder een vlag te toonen, toebereidselen om de rooverbenden aan land te zetten, toen twee koninklijke schepen, welke op de kust kruisten, hun vuur op de overrompelaars openden. Het vuur moest echter spoedig worden gestaakt om de zich aan den wal bevindende officieren van twee Engelsche stoomers, die eenige uren te voren op de reede waren gekomen, gelegenheid te geven van weder naar hunne schepen te kunnen terugkeeren. Eerst daarna kon het vuur op de roovers weder worden geopend; hunne ontscheping te Marsala, eene stad in de provincie Trapanie, kon echter niet worden belet. Met de kennisgave van deze schandelijke daad, waarvan de gevolgen voor de koninklijke staten waar de oproerlingen zich bevinden nog niet zijn te voorzien, heeft de ondergeteekende, minister van buitenlandsche zaken, de eer u de geschiedenis der gebeurtenissen mede te deelen ten einde Uw Gouvernement daarmede in wetenschap te stellen en om, wat ook de gevolgen mogen zijn van eenen aanslag tegen elk regt, van eene schending der wederzijdsche wetten en waardoor Italie in de meest bloedige regeringloosheid zal worden gedompeld, geheel Europa te overtuigen dat alle verantwoordelijkheid zal blijven rusten op de uitvoerders, bevorderaars en deelhebbers van dezen barbaarschen inval. De ondergeteekende neemt deze gelegenheid te baat om de verzekeringen te herhalen van zijne onbegrensde hoogachting. „CARAFA".

Het overzigt der gebeurtenissen door het Gouvernement der beide Sicilien aan het diplomatieke ligchaam aangeboden, luidt als volgt: —

„Van den 28 April werd de vereeniging van Italiaansche émigranten te Genua meer blijkbaar. Hoofdzakelijk waren het Sicilianen en voor het overige Lombarden, Piemontezen, Romagners, en Toskanen, allen van de bekende geestdrijvende partij; voornamelijk trof men onder hen aan die vrijwilligers van welke Garibaldi in den laatsten oorlog het jager-corps der Alpen had opgerigt, hetwelk later bij de geregelde troepen werd ingedeeld en welke, zooals men ons verzekerd heeft, allen uit de dienst waren ontslagen. Deze menigte vertrok zoowel over zee als per spoortrein, zij waren vrij in de keus hoedanig zij wilden reizen zonder dat het hun iets kostte. Garibaldi die zich, zooals bekend was, te Genua bevond en zich tusschenbeiden onzigtbaar wist te maken daar men hem dan met geene mogelijkheid kon vinden, betrok op het laatst een huis op de Palazzo Passano, en het was hierheen dat talrijke ligchamen zich aanhoudend vereenigden, niet alleen bestaande uit de nieuw aangekomenen maar uit de talrijke Genuesche schutters-vereenigingen, etc. zoozeer bekend om hun ultra liberalisme. Dit alles maakte de algemeene oplettendheid en het wantrouwen gaande, doch niet van het Gouvernement hetwelk er niet aan dacht van in het minst daarbij te zijn betrokken. Het doel om eene gewapende landing in Sicilie te beproeven ten einde daar de vaan des oproers te ontrollen werd echter nu bepaald verklaard door publieke aanplakbilletten, door inschrijving, tooneelvoorstellingen en door andere middelen welke het plan in een duidelijk daglicht stelden; de Palazzo Passano was weldra in een arsenaal veranderd, waar zonder eenige geheim houding wapens en ammunitie werden opgeslagen. Oorlogs-materieel, hetwelk aan niet eenig militair departement toebehoorde, werd vrij door de stad heengevoerd; het was op deze en op andere wijzen dat publiciteit werd gegeven aan de toebereidselen tegen Sicilie. De expeditie zou, zooals was aangekondigd, den 5 Mei te Malta vereenigen. In den namiddag van dien dag verlieten twee barken, waarin zich 100 gewapende personen bevonden, den westelijken arm der haven (welke door schildwachten wordt bewaakt) en rigtten zich naar de partikuliere Sardinische stoomers *Piemonte* en *Lombardo*. De eerste dezer stoomers was den vorigen dag van Tunis gearriveerd; de andere zou eerst den 9 moeten vertrekken; niettegenstaande dat waren beiden volgeladen met levens-behoeften en oorlogs-materieel. Zonder te worden verhinderd door het wachtschip, door het Sardinische oorlogschip, of door twee in de haven liggende Fransche oorlogstoomers, werd door een der schepen stoom op gestookt, het anker geligt en werd door haar het andere schip op sleeptouw genomen, en op omstreeks een kanonschotsafstand van de kazernen van Foce gingen beide schepen ten anker. Het was hier dat zich eene groote massa vrijwilligers inscheepten. De embarcatie had plaats onder toezigt van Garibaldi en was eerst na zonsondergang afgeloopen. De stoomers verlieten nog dienzelfden avond de reede. Bij daglicht werden zij gezien bij de oostkust en op verscheidene plaatsen werd gestopt en gingen er eenigen aan land. De kapitein Amalfi heeft verklaard dat hij hen 's avonds de golf van Spezzia heeft zien verlaten. Onder de personen aan boord bevonden zich drie loodsen uit Palermo welke den 5 naar Genua waren gevlugt. De expeditie welke te Marsala is geland vermeed de kust van Sicilie, liep langs de kust van Sardinie en stak van daar zuidelijk op Marsala, deed nog eerst de eilanden Formosa aan en zette toen koers naar Marsala. Hieruit zou men mogen afleiden dat de Sardinische stoomers om de Napolitaansche kruisers zijn heen geloopen en hen aldus hebben vermeden." Het punt van ont scheping is wonderlijk goed gekozen, daar men toch achter Marsala een uitgestrekt en bijna ondoordringbaar woud aantreft, waarin geregelde troepen weinig of niets kunnen doen. Volgens een heden morgen ingekomen rapport is eene andere expeditionaire magt te Melazzo, in de nabijheid van Messina, geland. Is dit waar, dan zijn de Calabriers reeds in opstand, of ten minste daartoe gereed. De *Vesuvio* is van Palermo aangekomen met 451 passagiers, allen vlugtende Sicilianen, 136 van hen zijn niet eens in het bezit van eenen pas. Het was te voorzien dat Garibaldi op de hoofdstad zou aanrukken. De Prins Ischitella is uitgenoodigd geworden om het opperbevel op zich te nemen, doch hij heeft dit bepaald geweigerd daar hij, nu het te laat was, er zijne reputatie niet aan wilde wagen. Over het algemeen heerscht hier eene groote neerslagtigheid. Volgens van Messina ontvangen officieele berigten hebben de troepen in den nacht van den 13 hunne kwartieren betrokken en had de Engelsche Vice-Consul de Engelsche inwoners gewaarschuwd om zich gereed te houden ten einde zoo noodig aan boord te kunnen gaan van den Engelschen oorlogs-stoomer. Men zegt dat van de zijde der insurgenten 16,000 personen zijn aangeworven. De geestdrift was buitengewoon en uit de provincie Messina alleen hadden zich in de laatste dagen 800 vrijwilligers bij Garibaldi gevoegd. Het geheele eiland verkeerde, volgens geruchten, in opstand.

SCHEEPSBERIGTEN.

Vertrokken Schepen van Soerabaya.

Datum.	Vlag.	Namen der Schepen.	Gezagvoerder.	Naar.
Julij 23	Gouvernement	Stoomer Kapoeas.	Meijer.	Koersstellende om de West.
„ 24	Nederlandsche	de Paulina.	B. J. Post.	Nederlann.

In lading en in reparatie liggende Schepen te Soerabaya.

Vlag.	Namen der Schepen.	Gezagvoerders.	Bestemming.	Agenten.
Nederlandsche	Hercules.	Detering.	Nederland	Fraser Eaton & Co.
„	Prinses Amalia.	L. W. van Alkemade	„	„ „ „ „
Hamburg.	Hafis.	Benderen.	ter Bevrachting.	„ „ „ „
Nederlandsche	Delftshaven	Schaap.	Onbepaald	B. Kopersmit & Co.
„	Java	St kkel van Dam.	Onbepaald	„ „ „ „
„	Schoonderloo.	Kruijt.	„	„ „ „ „
Hamburg.	Philips van Marnix.	Duinker.	Amsterdam.	„ „ „ „
Engel che	Equinox.	Thos. Willamson.	ter Bevrachting.	Hill Broekman & Co.
Nederlandsche	Wassenaar.	Hofs ede.	Nederland	Mc Lennan & Co.
„	Ida Wilhelmina.	B. P. van Wijland.	Onbepaald.	E. Ten Brinck & Co.
„	Catharina Willemina	F. H. Popken.	Onbepaald.	„ „ „ „ „
„	Helme s.	A. Ressen.	„	„ „ „ „ „
Engelsche	Thames.	Bremer.	Lossende.	P. Kervel & Co.
„	Regia.	Bisschop.	„	„ „ „ „
Nederlandsche	De Pauline.	Post.	Nederland.	Schimmelpenninck & Co.
„	IJssel.	C. Maarschalk.	Onbepaald.	„ „ „
„	Kijkduin.	Oldendorp.	Samarang,	„ „ „
„	Prins Frederik der Nederlanden	C. C. de Witt.	Onbepaald.	„ „ „
„	Jhr. Mr. van der Wal van Puttershoek.	Lammerts.	Sumenap.	„ „ „
„	Holland.	Auffmorth.	Nederland.	B. J. van Eck & CO.
„	Fedruot.	Fabritius.	Onbepaald.	„ „ „ „ „ „

Aan- en Uitvoer te Soerabaya op den 25sten Julij 1860.

AANVOER.

Van Batavia en Samarang per het Ned. Ind. stoomschip *Oenarang*, gezagv. S. VAN HULSTIJN.

5 kisten doeken, FRASER EATON & Co; 1 kist manufacturen, J. F. AVN LEEUWEN & Co; 100 picols staal, 2 rijtuigen, 4 balen zinkwit, 25 vaten bier, 154 kisten thee, 296 kisten diverse koopmanschappen, 8 kisten wijn, 3 vaten meel, 21 stuks ijzeren gewigten, 10 kisten spiegels, 19 kisten sigaren, 124 kisten dadels, 2 paarden, ADAM & Co; 50 kisten amfioen, 35 collies diverse, GOUVERNEMENT.

Van Bezoekie per de Ned. Ind. stoomschip *Kraton*, gez. KARIEDIN. *f* 5350 zilvermunt, *f* 150 kopermunt, 8 potten smeer, GEZAGVOERDER.

Van Samarang per het Nederl. schip *Kinderdijk*, gezagv. D. ZWANENBURG.

95 kisten Java sigaren, ORDER.

Van Makasser per de Ned. Ind. schip *Anthoniëtte*, gezagv. BATJOOK. 2 paarden HAN SOKKIE.

Van Batavia en Samarang per de Ned. Ind. stoomschip *Koningen der Nederlanden*, gezagv. E. LEWIS.

20 kisten sla-olie, 21 kisten roode wijn, 80 kisten cognac, 5 kollies lampen, 1 kist regaal, 50 kisten thee, 1 kist goud verguldsel, 60 collies, en 232 corgies diverse lijnwaden en katoenen goederen ORDER.

UITVOER.

Naar Nederland per het Nederl. schip *Pauline*, gezagv. B. J. POST.

1 vat meel, H. L. DE GRAAFF; 4029,85 picols tabak, 5824,84 picols suiker, 46,83 picols rotting, FRASER EATON & Co.

Naar Koetei (Borneo) per het Nederl. schip *Aesa*, gezagv. HADJIE MOHAMAT TAGA.

6 tonnen katjang olie, 10 tobben staal, 2 krandjangs borden, 6 krandjangs suiker, 6,48 picols koperwerk, 4 vaatjes staal en 170 katjes staal, ACHMAT; 7,25 picols Jav. koperwerk, 21 ledige kisten, 10 picols indigo, 13 picols staal, 1,90 picols katjang olie, 11 corgies geweven sarongs, 18 stuks dekens, 20 dozijn borden, 2 pakken chin. papier, 4 pakken naaigaren, OKWALA; 4 picols suiker, GEZAGVOERDER.

Marktprijzen.

SUIKER *f* 16¼.—
KOFFIJ *f* 85.—
RIJST (CARGA) *f* 115 @ *f* 180.—
ARAK ℔ legger. *f* 40.—
ROTTING *f* 8 @ *f* 9.—
WISSELKOERS 102%

Voor ieder in dit blad voorkomend artikel, hetwelk van geene onde teekening is voorzien, stelt de Redactie zich verantwoordelijk zoolang door haar geen ander schrijver wordt opgegeven.

GEDRUKT BIJ LE ROY & Co TE SOERABAYA.